

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

❖ На тему «Богдан-Ігор Антонич»

Презентацію зробив

Учень групи ЕМ-124

ДНЗ Запорізьке ВПУ

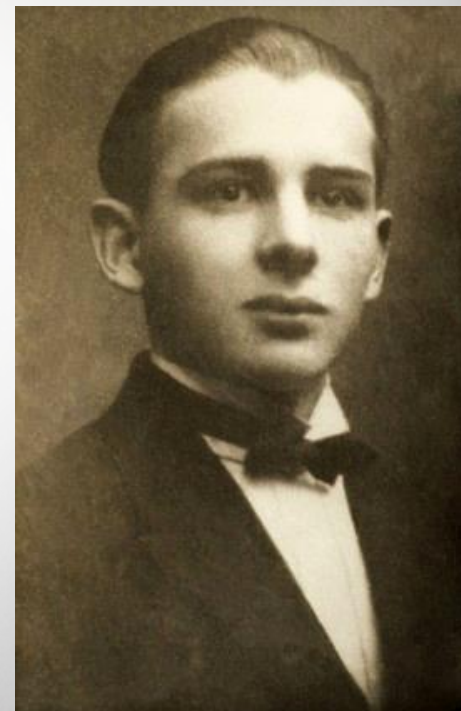
Бистров Гліб

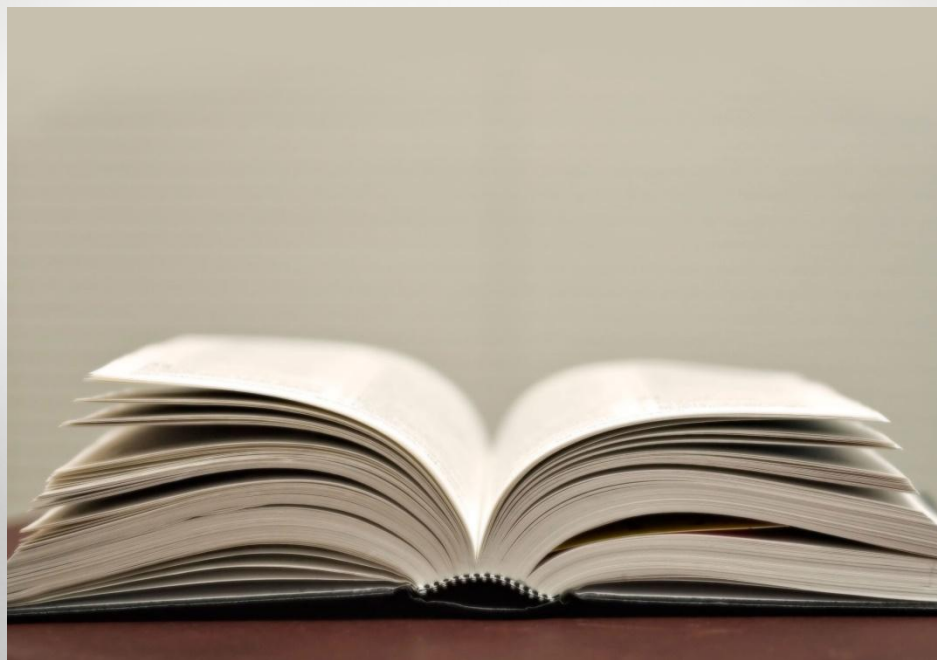
БОГДАН-ІГОР АНТОНІЧ

❖ Богдан-Ігорь Антонич народився 5 жовтня 1909р. на Лемківщині в родині греко-католицького священика Василя. Справжнє прізвище батька було Кіт, яке родина змінила перед народженням єдиного сина. Мати майбутнього письменника — Ольга Волошинович — походила із села Липовець Сяноцького повіту.

Початкову освіту майбутній поет здобував під наглядом приватної вчительки.

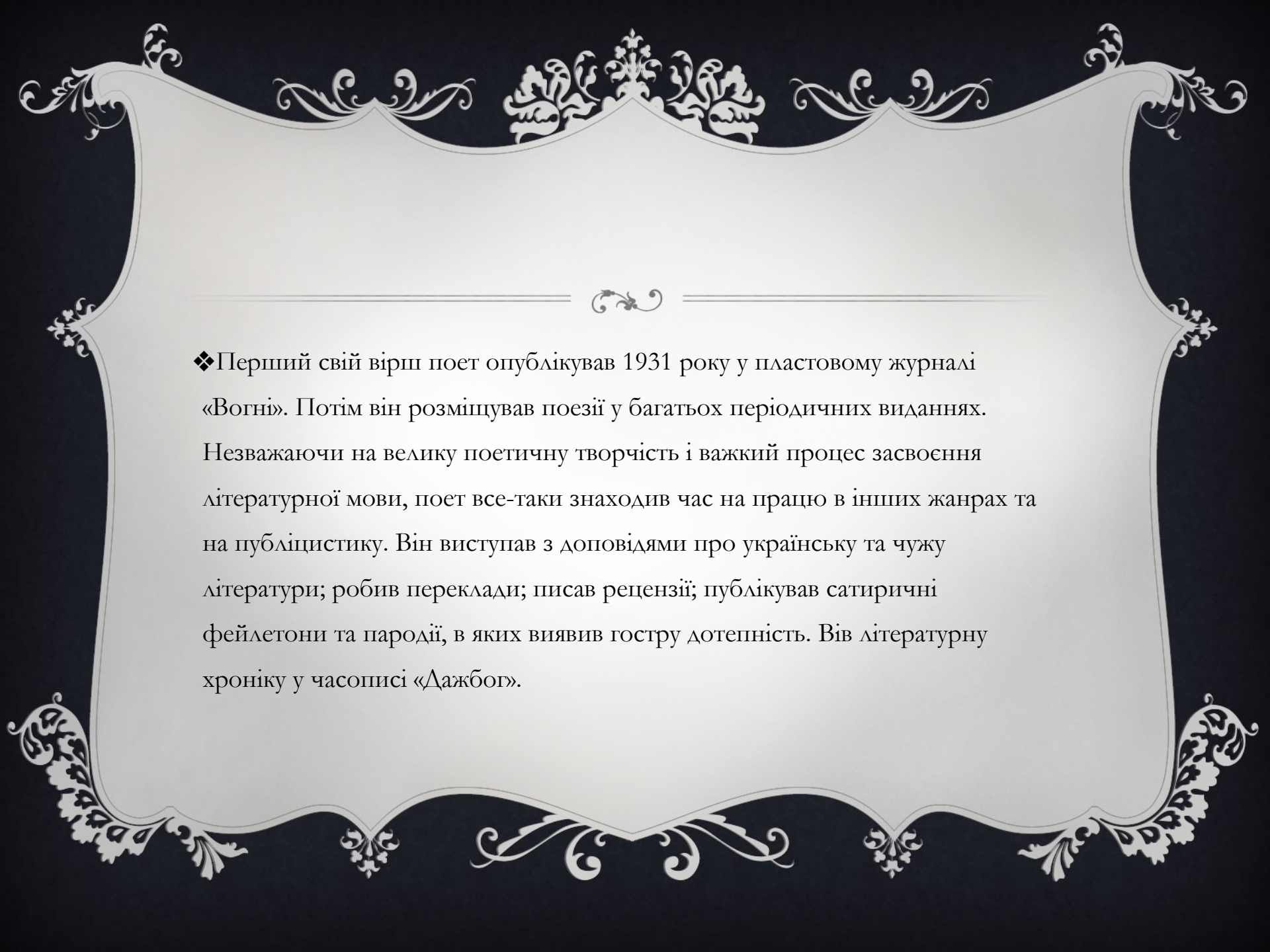
-
- ❖ Упродовж 1920–1928 навчався у гімназії гуманітарного типу імені Королеви Софії у Сяноку.
- ❖ «На цілу Лемківщину це була одинока гімназія, де вчили також і української мови» (М. Кудлик, однокласник Антонича).
- ❖ Тут викладали, зокрема, проф. Володимир Чайківський, проф. Лев Ґец.
- ❖ З першого і до останнього класу Антонич відзначався як найкращий учень.

❖ Из середини 1920-х років батьки Богдана Ігоря Антонича жили в селі Борятин (тепер — Мостиського району Львівської області), де отець Василь був місцевим парохом. Б. І. Антонич часто приїжджав сюди, тут написав низку своїх творів.

- ❖ Протягом 1928–1933 Антонич — студент Львівського університету Яна Казимира, де навчався на філософському факультеті (спеціальність — польська філологія).
- ❖ Антонич брав активну участь у роботі семінарів професорів Г. К. Гертнера (польська мова), Ю. Кляйнера (польська література) та Я. Янува (українська (руська) мова та література), під їхнім керівництвом писав наукові роботи.

❖ Перший свій вірш поет опублікував 1931 року у пластовому журналі «Вогні». Потім він розміщував поезії у багатьох періодичних виданнях. Незважаючи на велику поетичну творчість і важкий процес засвоєння літературної мови, поет все-таки знаходив час на працю в інших жанрах та на публіцистику. Він виступав з доповідями про українську та чужу літератури; робив переклади; писав рецензії; публікував сатиричні фейлетони та пародії, в яких виявив гостру дотепність. Вів літературну хроніку у часописі «Дажбог».

❖ Крім того, він випробовував свої сили у прозі та драматургії.

Залишилася незакінчена новела «Три мандоліни» та великий фрагмент повісті, що мала називатися «На другому березі». Він склав лібрето до опери «Довбуш», що її мав написати Антін Рудницький.

❖ Проводив редакторську діяльність, деякий час редагував журнал «Дажбог» і разом з Володимиром Гаврилюком журнал «Карби». Антонич також малював, грав на скрипці і компонував музику, мріяв бути композитором. Ці галузі мистецтва, особливо малярство, дуже сильно вплинули на його лірику.

❖ Помер Антонич на двадцять восьмому році життя. Після перенесеного апендициту та наступного запалення легенів перевтомлене довгою і високою гарячкою серце не витримало. Похований у Львові на Янівському цвинтарі, поле № 4.

